

INSTRUKCJA POBIERANIA PRÓBEK W CELU IZOLACJI WIRUSA RÓŻYCZKI

Wymazy z gardła i nosa są preferowanym rodzajem próbki do izolacji wirusa różyczki.

Próbki najlepiej jest pobrać przy pierwszym kontakcie z pacjentem podejrzanym o zachorowanie na różyczkę, najlepiej w ciągu 4-5 pierwszych dni.

1. Sterylną wymazówką silnie potrzeć ujście nosogardzieli i gardła.
2. Wymazówkę należy umieścić w jałowej probówce z zakrętką, zawierającą 0,5 ml do 1,0 ml **jałowego** podłoża do transportu: roztwór soli fizjologicznej lub buforowany roztwór soli fizjologicznej (PBS) lub płyn Hanks'a.

Stosowanie innych podłoży transportowych, np. bakteriologicznych, uniemożliwia badanie wirusologiczne.

1. Probówkę należy opisać i przechowywać w temperaturze 4-8°C.
2. Próbki przesłać do Zakładu Wirusologii NIZP-PZH w ciągu 48 h od pobrania, umieszczone na lodzie w celu zapewnienia temperatury 4-8°C. **Nie zamrażać.**

Mocz:

1. Do jałowego pojemnika należy pobrać mocz, w ilości około 10-50 ml.
2. Przechowywać w temperaturze 4-8°C. **Nie zamrażać.**
3. Próbki przesłać do Zakładu Wirusologii NIZP-PZH w ciągu 48 h od pobrania, umieszczone na lodzie w celu zapewnienia temperatury 4-8°C. **Nie zamrażać.**